

Sjóvinnubankin byrjar saneringina

VIT frættu í tíðindunum hós-kvöldið, at Sjóvinnubankin hevði gjørt av at koyra fiska-virkini bæði í Sandoy á húsa-gang.

SKULDIN í virkjumum báðum segðist at vera uml. 85 milj. tilsamans — væl hægri enn hugsingur kann vera um at niðurgjalda, næstan uttan mun til hvussu nógv fisk virkini fáa. Ætlanin er at fáa samlaðu skuldina niður á einar 35 milj. krónur, also strika tær 50 miljónirnar, harav bankin 26 milj. og tað almenna 24 milj.

SO vilt so gott, serliga at virk-semið ikki verður lagt stilt, men hildið fram av felag, ið vónandi fæst stovnst sett skjótt.

SPARINGAR av meira ratio-nellum rakstri og samstarvi eru mettar til einar 3 milj. krónur árliga. Hetta skal iva-leyst muna, um talan »bert«

verður um at forrenta og av-draga tær 35 milj. krónurnar.

AT ein av leiðunum, sum gangast má, er størri sam-starv millum virkini og at øll ikki gera tað, er einki at ivast í. Men skal hetta gerast til muns í framtíðini, eru vit eis-ini noyddir at fjøltátta vøruúr-val okkara munandi — og kanska als ikki avreiða til, men meirvirka hálvliðna vøru og ávís fiskasløg á onkrum virkjum.

OKKUM er ikki greitt, hvussu nógv bankin og landið við hesi ætlan missa í hvørjum virki sær, heldur ikki um tol bankans móttvegis báðum virkjumum nú var toyt líka langt.

MEN eru gjaldsskyldur ikki hildnar, so er tað í skipan okkara bankanna og annara rættur at krevja hútagang — næstan uttan mun til eftir-støðuupphæddir. Og er met-ing teirra, ið fígga, at hetta er einasta loysn fyri at tala um framhaldandi virksema, má tað sleppa at standa sína roynd.

ANNAD er, at Sjóvinnuban-kin við hesum tiltaki, óviljað ella ikki, má sigast at hava loypt hvøkk á virkisleiðslur kring landið og kanska eisini ruskað eitt sindur upp millum teirra, sum nú ongantíð ov skjótt og saman við peninga-stovnunum mugu gera sær bestu møguligu hugsanir um, hvussu vinnumynstrið á stovnunum kring landið átti at verið einaferð í framtíðini.

HETTA er lættari sagt enn gjørt. Rávøran er næstan ikki til longur og iskoytisfiskurin, ið verða skuldi álitíð, er enn ó-vissur. Men hóast »stýring« í

hesum tíðum er mest at kalla ókvæmisorð, slepst ikki und-an henni. Vit kunnu ikki for-svara, at arbeidslagið við kanska ovursentraliseringum verður broytt so ógvusliga, at bæði skúla- og bústaðarviður-skifti liggja í skeljasori um nøkur fá ar.

HETTA verður neyvan trupul-leikin í Sandoy, men kann gerast tað aðrastaðni, um frægasta møguliga ætlan ikki verður lögð fyri teimum strukturbroytingum, ið ikki slepst undan innan høvuðs-vinnu okkara.

sosigaley

Tíðindablaðið

DAÐBLAÐIÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FÖROYAR

NORÐLÝÐ

Alifóður og Havsbrún

Vit hava skilt, eisini á Dagblaðnum, at tey 20 túsund tonsini, vit fyrbils hava fingið loyvi til at veða eystanfyr, helst øll verða landað uttanlands. Orsøkin er hægri prisurin, eitt nú í Danmark.

Tey, ið skil hava fyri al-ing, siga øll, at lodnan er best hugsandi fóður til endamálið. Ti má sigast, at hesin »lodnuútlutningur« er stórt spell fyri fæ-ostakla alivinnuna — ser-stakliga um vit kanska skulu keypa somu lóndu aftur uttaneftir sum dyrt fóður.

Birgir Danielsen sigur í Dagblaðnum, at ein studningsmunur upp á eini 10 oyru til landingar í

Føroyum, sammett við tæð dansku verksmiðjur-lata, hevði gjørt mun-in.

Studningurin er helst ætlaður at koma úr sama kassa sum allir aðrir studningar. Í okkara so sera liberalu tíðum talar kortini onki fyri størri studningi nakran veg.

Alarar allir keypa sjálvsagt bilagasta og besta fóðurið — føroyskt ella út-lendskt og hægri toll á út-lendskt góðtaka alarar ikki. Men spurningurin er kanska, um ikki tað hevði verið rætt av alivinnuni sjálvari at stungið høvðini saman við Havsbrún og kanska funnið onkra av-talu um ávíst kontraktað felagskeyp — vónandi fyri ein pris, báðir partar kundu hjálpt við.

Albyl-politikkurin

Ein Simun hevur í sein-astu Oyggjatiðindum les-arabrev við yvirskriftini »almenn sparing«, og tað er ikki smávegis av upp-skotum um stórar spar-ingar hann hevur at visa á. Hann sigur m.a.:

Stór rationalisering er byrjað á Postverkinum. Telefonverkið og aðrir al-mennir stovnar standa nú fyri torni. Allur tann al-menni sektorurin skal nú gjøgnum eina skjóta gjøgnumgongd og ratio-nalising frá botni av. Har eru minst 250 milj. at spara árliga.

Óli Jacobsen, fiskife-lagsformaður, fær eisini sitt:

Viðv. fiskivinnuni, har pamparapolitikkur Óla Ja-

cobsens (her manglar okk-urt) vadskitarnir fáa akku-rát líka nógv burturúr sum teir, ið fiska nakað. Pamparapolitikkur Óla Jacobsens má fáa ein bráðan enda...

og so viðari, men endar, hóast nógvá brigslíð, við eini niðurstøðu, sum flest øll næstan kunnu taka undir við.

At vinnan má loysast úr sínum tyngjandi almenna hafti sum snarast, albyl-politikkurin hevur ongan-tíð skapað varandi loysn-ir.

Vinnan skal avgjørt skjótt sær sjálvari sum mest. Men vit kunnu ikki einvíst taka undir við, at stuðulin heftir vinnuna, men at ov nógv hava nýtt hann sum kodd, er eingin ivi um.

Politiski stuðulin og bløðini

Evnið hevur verið við-gjørt bæði væl og virðiliga av leikum sum lærdum í seinast-uni. Fyrstur at taka táttin upp í hesum umfarinum var »Fimmarin« í Útvarpi Føroya.

Keglið í bløðum og aðrastaðni hevur síðan verið nógv og hartil hart.

Ikki tí, Sosialurin sum blað við tilknýti til størsta flokk á tingi hevur sanniliga latið sær nógv kjafta-slit lynda í so máta — uttan at nakar tó hevur kunnað sagt okkum nakað nærri um,

hvussu nógv ella lítið vit hava fingið av hes-um pengum. Onkuntið hevur eisini verið frammi, at »útlending-ar« fígga rakstur okk-

ara — at vit burt út vøru leigusveinar fyri útlandsk áhugamál.

Hesi sjúkligu talu hava vit sjálvsagt ikki hirt aftursvar, vitandi hvaðan tað kom, men eftir seinastu øvundar-herðindini um al-menna politiska upp-lýsingarstuðulin, sum ávíst blað aftur hesu-ferð visti at siga, at Sosialurin fekk broðurpartin av, varð í blaði okkara glepsað aftur um ymiskar fat-anir av, hvat ið eisini kundi »teinkjast« at vera alment.

Í hesum viðfangi varð »Alma« kanska óheppisliga nevnd. Ti skulu vit yvirfyri Al-mannastovuni og endurútbúgvingini or-sakað, at hesir stovnar komu upp á kjakið.